

de mange, som ikke i Øjeblikket naa at komme ind paa et Sanatorium, kunne faa den Støtte af Staten, som bliver de øvrige tuberkulose til Del, og i saa Henseende paaviste jeg, at der her i København er henved 800 Patienter, som henligge paa Kommuneskøphospitalet og Øresundshospitalet og i Øjeblikket ikke kunne komme paa Sanatorium. I Provinserne have vi ligeledes — f. Eks. paa Kommuneskøphospitalet i Aarhus — henliggende adskillige — jeg kender ikke Tallet, men de findes utvivlsomt i Snesevis —, som heller ikke i Øjeblikket kunne komme ind paa Sanatorier. Det var dog højst rimeligt, at der ogsaa blev ydet Tilskud til disse Personers Helbredelse. Derfor mener jeg, at man som en Overgangsbestemmelse kunde søge at lempe Forholdene saaledes, at Kommunerne paa disse Hospitaler kunde henlægge disse syge i særegne Rum, f. Eks. i en adskilt Fløj eller Etage eller lignende, hvor man kunde søge at gøre Forholdene saa gode og hensigtsmæssige for dem som muligt. Naar vi saa fik Loven til Revision i 1911, kunde der paabydes strengere Bestemmelser med egne Bygninger. Den ærede Minister udtalte, at man kunde opføre saadanne ved Hospitalerne, men den ærede Minister ved jo, at det tager Tid at bygge. Det tager Tid at tage Beslutning og faa Tegning og Overslag og alt muligt frem, og det tager derefter Tid at opføre Bygningerne, og i den Tid er det jeg mener, man meget godt kunde lempe denne Bestemmelse om egne Bygninger noget.

Den ærede Minister udtalte, at man skulde ikke udviske det, der havde været de to Parter, Nationalforeningen og Socialdemokratiet, imellem. Det har heller ikke været min Mening, ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at jeg tværtimod opridsede det, men hvad jeg bestræbte mig for, var, at slaa en tyk Streg under dette Regnskab og begynde paa en ny Konto, og jeg tror, at begge Parter — naar der er en Strid, er der jo saa godt som altid Fejl paa begge Sider — og Sagen i Særdeleshed ville vinde ved at blive paa denne Side af Stregen. Den højtærede Minister udtalte, at det private Initiativ her havde vist sig at være det heldige, det var det, der havde sejret. Jeg vil dertil sige, at naar det private Initia-

tiv kommer saa langt over til Staten, som det gør i dette Tilfælde ved Rentegaranti og Tilskud og Tilsyn og meget andet, saa at det næsten bliver tvivlsomt, hvorvidt det er det private Initiativ eller Staten, der leder denne Sag, kan man ikke saa absolut sige, at det er det private Initiativ, der her har sejret. Det private Initiativ har her i dette Tilfælde efter min Opfattelse vist sig ikke at kunne magte Opgaven i den Tid, der er gaaet, men har maattet henvende sig til Staten. Det har søgt Statens Støtte, og det har faaet Statens Støtte, og det vilde have været det umuligt at gennemføre denne Sag uden Statens Støtte i den Udstrækning, det har faaet den. For mig staar det som temmelig givet, at Nationalforeningen, det private Initiativ, ikke vedblivende formaar at magte Sagen eller skaffe de Midler til Veje, som kræves efter den nuværende Ordning, endog den, der vil komme i Kraft af de foreliggende Lovforslag. Man vil blive nødt til yderligere at gaa til Staten om Støtte og Hjælp, saa at Sagen, efterhaanden som Udviklingen gaar for sig, mere og mere vil blive en Statssag. Og dette tilskriver jeg min Konto, idet jeg altid har set saaledes paa den Sag, at det var Staten, som burde løfte Opgaven. Jeg tror, Tiden vil give mig Ret i, at det bliver nødvendigt for Staten helt at overtage denne Sag.

P. Knudsen: Den højtærede Justitsminister opfordrede det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Schmidt) til at søge at paavirke sine Meningsfæller i Københavns Kommunalbestyrelse til at foretage ved Hjælp af en Kommission en Undersøgelse af de københavnske Ejendomme i brandfarlig og hygiejnisk Henseende og til at bevilge det efter den ærede Ministers Mening ringe Beløb, som vilde medgaa dertil. Den højtærede Minister bemærkede, at der var stillet et Forslag til Københavns Kommunalbestyrelse desangaaende, men at den havde givet et koldsindigt „Nej“ til Svar paa denne Henvendelse. Jeg tror, man gør bedst i at anbefale den højtærede Minister at gennemtænke denne Sag noget nærmere, før han fælder Dom over Københavns Kommunalbestyrelse i den Henseende. Thi